

[Helle Degn]

det, er behov for at yde service til en stadig voksende befolkningsgruppe af ældre, et problem, som kommunerne også skal finde en løsning på.

Jeg glæder mig derfor meget til under udvalgsarbejdet at høre lidt nærmere om, hvad der kan komme af resultater også på den front.

Kirkegaard (KF):

Nu har vi i Det Konservative Folkeparti ikke den vane at gå rundt og holde repræsentanter for Socialdemokratiet i hånden, så jeg ved ikke, hvordan fru Helle Degn bar sig ad med at konstatere, at jeg rystede på hænderne. Det gør jeg ganske bestemt ikke. Det, jeg gav udtryk for, var, at det er kommunernes opgave at tilpasse ressourceforbruget til det faldende elevtal, og kun hvis det ikke kan lade sig gøre, kan der blive tale om at tage denne bemyndigelse i anvendelse. Det var såmænd blot det, jeg sagde, og det er ikke et udtryk for, at jeg ryster på hånden.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Man behøver såmænd ikke at holde hr. Kirkegaard i hånden, for man kunne se helt derne-defra, hvor jeg sad, at han rystede på den, og det kan jeg godt forstå. Angsten for centralisme ligger dybt i mig også, så jeg forstår til fulde den angst, man kan føle, bare ordet bliver udtalt.

Jeg vil ikke yderligere forlænge debatten, men kun sige til ministeren, at jeg overhovedet ikke vil lette hans dårlige samvittighed. Det lød meget pænt, da han startede sin svartale med at tale om sin lidt dårlige samvittighed. Den synes jeg sandelig han skal have lov til at gå hjem og prøve om han kan sove med i nat.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis det var en støtte til, at jeg i andre situationer ser væk fra, hvad organisationer mener om mine forskellige forslag, tager jeg støtten ad notam.

Jeg vil gerne forsikre fru Helle Degn om, at ingen af deltagerne i forhandlingerne har været i tvivl om, at undervisningsministeren havde økonomiske lommemesmerter, og at dette forslag skulle bidrage til at løse problemerne. Det er der ingen der har været i tvivl om, og især den anden forhandling var meget klar på dette punkt.

Jeg kan også forsikre, at dette med at ændre bemyndigelsen – for det er jo det, det drejer sig om – har ligget på bordet hele tiden. Ingen er overrasket over, at det er et led i forslaget, og derfor er det en del af enigheden.

Forhandlingerne starter jo på den måde, at ministeren lægger et forslag på bordet, og derefter hører han, hvad der er af problemer. Så bliver der lavet et katalog over problemerne, hvorefter man prøver at finde løsninger på dem.

Forslaget om bemyndigelsen har ligget på bordet hele tiden, og man har ikke forlangt som et led i enigheden, at jeg skulle tage det væk; derfor er det et led i enigheden, at det er blevet der, og grunden er naturligvis, at det slet og ret er en ændring af en bemyndigelse, fordi den i øjeblikket har en form, som er aldeles utidssvarende, sådan som fru Marianne Jelved også gjorde rede for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget om ændring af lov om amtskommuners overtagelse af visse statskoler og -kurus m.v. (Ændring af nedlæggelseskompetencen). Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder). (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af lov om amtskommuners overtagelse af visse statskoler og -kurus m.v. (Ændring af nedlæggelseskompetencen).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 17/11 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helle Degn (S):

Dette forslag om procedurerne i forbindelse